

The Micro-Implications of Postmodern Discourses in Diaspora Literary Fictions: A Study of Eelam Tamil Poetry and Prose

Dr. Ravi,

Head, Department of Tamil and Other Languages, Faculty of Science and Humanities, SRM Institute of Science and Technology (SRMIST), Vadapalani Campus, Chennai – 26.

Email: hod.tam.vdp.sh@srmist.edu.in

Abstract:

This study integrates postmodern theories within the framework of diaspora literature, specifically establishing how these theoretical elements subtly reflect the lived experiences, profound cultural shifts, and the fragmentation of identity adopted by the displaced in their new environments. The analysis focuses particularly on the poetry and prose fiction generated subsequent to the forced displacement of Eelam Tamils.

The paper examines the deep-seated characteristics found in Eelam diaspora literature in conjunction with the defining features of postmodernism: namely, aggressive multiplicity, decentering, heightened self-awareness, and emphasis on marginality. The postmodern rejection of universal truth and its inherent impulse to question established structures of power and knowledge offer a crucial ideological platform. This framework enables diasporic writers to fearlessly and authentically challenge centralized authority, which often contributed to their initial displacement.

Ultimately, this research concludes that Eelam diaspora literature utilizes the postmodern lens to reflect the collapse of the grand narrative of national liberation and the harsh reality of forced migration. A key strategic move identified is the questioning of modernism's human-centered focus. This is achieved through the elevation of the suffering of non-human or inanimate objects to the status of a marginalized element, thereby highlighting a broader, decentered ontology of pain and loss within the displacement experience.

Keywords : *Postmodernism – Diaspora – Rejection of the Grand Narrative – Decentering – Marginality – Eelam Literature – Fragmentation – Self-Dissolution – Shift Towards Multiplicity – Micro-Narrative*

References:

1. Bageerathan, P. "Tamil Diaspora History: Political and Social Factors." Keetru, 24 July 2021, <https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jul21/42382-2021-07-24-10-06-38>.
2. Jaibalan, V.I.S. "What in Oslo, Our Families in the Wind." Inioru, n.d., <https://inioru.com/>.
3. Kuneswaran, S. "Regarding Shobasakthi's Novels, 'Gorilla' and 'Mm'..." Katthiyaalkal, 2013, <http://kathiyaalkal.blogspot.com/2013/11/blog-post.html>.
4. Poklaert. "Change in Approaches to Religion." Keetru, n.d., <https://keetru.com/index.php/2014-03-08-04-35-27/2014-03-08-12-18-14/3621-2010-02-16-10-40-12>.
5. Ramasamy, S. "Postmodernism and Diaspora Writers." Ramasamy Writings, 24 July 2021, https://ramasamywritings.blogspot.com/2021/07/blog-post_24.html.
6. Schiller, Nina Glick, et al. Georges Woke Up Laughing: Long-distance Nationalism and the Search for Home. Duke UP, 2001, <https://scholar.google.com/citations?user=jV482f0AAAAJ>.
7. Tamilnathi. "Sorrow of Aimless Wandering." Old Thinnai, n.d., <https://old.thinnai.com/>.
8. Tamil Virtual University (Tamil Internet Educational Academy). "Tamil Diaspora Novels and Postmodernism." Tamil Virtual University, 26 Sept. 2017, <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p203-p2032-html-p20326l7-30109>.
9. Taylor & Francis. "Transnational Lives and National Identities: The Identity Politics of Haitian Immigrants 1." Routledge, 1998, <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781351301244-5>

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

புலம்பெயர் இலக்கியப் புனைவுகளில் பின்நவீனத்துவச் சொல்லாடல்களின் நுண்விழைவுகள்: ஈழத்தமிழ்க் கவிதைகளும் புனைகதைகளும்

முனைவர் இரவி,

தலைவர், தமிழ் மற்றும் பிறமொழிகள் துறை, அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல் புலம்,

எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி நிறுவனம்,

வடபழனி வளாகம், சென்னை – 26.

Email: hod.tam.vdp.sh@srmist.edu.in

I. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

இந்த ஆய்வு, புலம்பெயர்ந்த மனிதர்கள் படைக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளின் (Diaspora literature) சட்டகத்துக்குள் பின்நவீனத்துவக் (Postmodernism) கோட்பாடுகளைப் பொருத்தி ஆய்வதுடன், இந்தக் கோட்பாட்டுக் கூறுகள் எவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்வனுபவங்கள், கலாச்சார மாற்றங்கள் மற்றும் புதிய வாழ்வில் கைக்கொண்ட அடையாளச் சிதைவுகள் ஆகியவற்றை நுட்பமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை நிறுவுகிறது.¹ குறிப்பாக, ஈழத்தமிழர்களின் கட்டாய இடம்பெயர்வு சார்ந்து உருவான கவிதைகளையும் புனைகதைகளையும் மையமாகக் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. இக்கட்டுரை பின்நவீனத்துவத்தின் ஆதிக்கமிகு பன்முகத்தன்மை, மையமற்ற தன்மைகள், சுய-விழிப்புணர்வு, மற்றும் விளிம்புநிலைக் கூறுகள் ஆகியவற்றுடன் புலம்பெயர் இலக்கியங்களில் தட்டுப்படும் ஆழ்ந்த பண்புகளை ஆராய்கிறது.¹ பின்நவீனத்துவவாதிகள் முன்வைக்கும் முழு உண்மையின் நிராகரிப்பு, அதிகாரம்/அறிவின் கட்டமைப்புகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குதல் ஆகிய போக்குகள், புலம்பெயர்ச் சூழலில் இருந்து எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கு பாசங்கற்ற முறையில் (அச்சமின்றி) மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கேள்வி கேட்க ஒரு கருத்தியல் தளத்தை வழங்கியுள்ளது.² இறுதியாக, ஈழப் புலம்பெயர் இலக்கியமானது, ஒரு பெரும் தேசிய விடுதலைக்கான பெருங்கதையாடலின் சிதைவையும், கட்டாய இடம்பெயர்வு எனும் யதார்த்தத்தையும் பின்நவீனத்துவச் சட்டகத்தில் பொருத்தி, மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட அஃறிணைப் பொருட்களின் துயரத்தைக் கூட விளிம்புநிலைக் கூறாக முன்வைத்து, நவீனத்துவத்தின் மனித மையத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் உத்தியைக் கையாள்கிறது என இந்த ஆய்வு முடிவு செய்கிறது.

II. திறவுச்சொற்கள் (Keywords)

பின்நவீனத்துவம் – புலம்பெயர்வு – பெருங்கதையாடல் மறுப்பு – மையமற்ற தன்மை – விளிம்புநிலை – ஈழ இலக்கியம் – துண்டாதல் – சுயமழிதல் – பன்மையை நோக்கிய நகர்வு – சிறுகதையாடல்.¹

III. அறிமுகம்: கோட்பாட்டு அடித்தளமும் ஆய்வின் எல்லைகளும்

III.1. புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் தமிழ்ச் சூழலும்

காலங்காலமாகத் தாங்கள் வாழ்ந்து வந்த நிலப்பரப்பைவிட்டு நீங்கியும், உடமைகளை இழந்தும், புவிப்பரப்பின் பல்வேறு இடங்களை நோக்கி இடம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைப்பாடுகளைப் பற்றி எழுதப்படுவதே புலம்பெயர் இலக்கியம் (Diaspora Literature) என வரையறுக்கப்படுகிறது.¹ வரலாற்றின் நீட்சியில், உலகம் முழுவதும் மக்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புலம்பெயர்ச்சி

நிகழ்த்தியிருந்தாலும், தமிழர்கள் நிலப்பெயர்ச்சி செய்ததற்கான காரணங்களாக மூன்று முதன்மைப் பரிமாணங்கள் சுட்டப்படுகின்றன. அவையாவன, போர், கல்வி, மற்றும் பொருள்வயின் பிரிதல்.¹

ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, போர் மற்றும் இன அழிப்பு காரணமாக நிகழ்ந்த கட்டாய இடம்பெயர்வு, அவர்களது படைப்புகளுக்கு ஆழமான ஒரு பிராந்தியத் துயரத்தையும், சமூக அரசியல் விமர்சனத் தேவையையும் அளித்தது. பிழைப்புக்காகவும், வசதி வாய்ப்புக்காகவும் இடம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் மனதிலிருந்து கிளர்ந்தெழும் பெரிய இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்க இயலவில்லை என்ற கருத்துக்கு மாறாக, ஈழப் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் உணர்வுப்பூர்வமான பிரிவினால், மனதைக் கனக்கச் செய்யக்கூடிய, அடர்த்தி மிகுந்த, ஆழமான படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளனர்.¹

III.2. ஆய்வுக் கருதுகோள் (Hypothesis)

ஈழப் புலம்பெயர் வாழ்வின் அதிர்ச்சி (Trauma) மற்றும் தாயகத்தில் சிதைவுற்ற விடுதலை மற்றும் தேசியவாதப் பெருங்கதையாடல்களின் தோல்வி ஆகிய இரண்டு அழுத்தங்களும், பின்நவீனத்துவச் சொல்லாடல்களின் ஆதிக்கமிகு பன்முகத்தன்மை மற்றும் மையமற்ற தன்மைகளைத் தழுவிக்கொள்ளத் தற்செயலான சூழலை உருவாக்கியது. இந்தப் பின்நவீனத்துவ அணுகுமுறையே, புலம்பெயர்ந்தோரின் துண்டாடப்பட்ட வாழ்வையும், புதிய வாழ்வின் கலாச்சார முரண்களையும் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யும் கருவியாக அமைந்தது.

III.3. கோட்பாட்டுக் கருவி: பின்நவீனத்துவச் சட்டகம்

பின்நவீனத்துவம் என்பது ஒரு சமூகம்சார் கலையிலக்கியக் கோட்பாடாகும். இது தானல்லாத அனைத்துக் கோட்பாடுகளின் செயல்பாடுகளையும் கொத்துக் கொத்தாகக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.¹ பின்நவீனத்துவத்தின் மைய நிலைப்பாடு என்னவெனில், மற்ற கோட்பாடுகள் மற்றும் விமர்சனப் போக்குகளால், நமது அனுபவங்களை முழுமையாக விளக்க இயலாது என்பதாகும். ஏனெனில், உலகம் மிகவும் துண்டு துண்டாக உள்ளது (Fragmented), மேலும் உலகில் உள்ள நாம் அனைவரும் ஒற்றைச் சமூகம் என்பது வரையறுக்கப்படவில்லை.¹

புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கை என்பது, தாங்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பை விட்டு நீங்கியமையால் துண்டாடப்பட்டதாகவும், புதிய சமூகச்சூழலில் பல கலாச்சார முரண்களுக்குள் இயங்குவதாலும், ஒற்றை அடையாளத்தின் பிடியில் சிக்காத பன்மைத்தன்மை கொண்டதாகவும் அமைகிறது. பின்நவீனத்துவத்தின் இந்த அடிப்படையான பார்வைகள், புலம்பெயர் வாழ்வின் சிதைந்த யதார்த்தத்திற்கும், பலதரப்பட்ட அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யும் தேவைக்கும் ஒரு வலுவான தத்துவார்த்தச் சட்டகத்தை வழங்குகின்றன.

IV. பின்நவீனத்துவம்: பெருங்கதையாடல்களின் விசாரணை மற்றும் உடைப்பு

IV.1. முழு உண்மையின் நிராகரிப்பும் தன்னுணர்வும்

பின்நவீனத்துவச் சிந்தனையின் மிக ஆணித்தரமான நிலைப்பாடு என்னவெனில், முழுமையான உண்மை (Absolute Truth) என்ற ஒன்று இல்லவே இல்லை, மேலும் இந்த உலகில் முழுமையான உண்மை சாத்தியமில்லை என்பதேயாகும்.¹ இந்தத் தத்துவ நிலைப்பாடு, புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகளுக்கு ஒரு முக்கியமான விமர்சனக் கருவியாகப் பயன்படுகிறது.

மதம் மற்றும் அரசியல் ஆகியவை வரலாற்றின் பெருங்கதையாடல் (Meta Narrative) அமைப்புகளாக, குழப்பத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தீர்வுகளை நோக்கி நகர்வதற்கும் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புகளாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் பின்நவீனத்துவம் இவ்விரு அமைப்புகளும் எல்லோருக்குமான தீர்வுகளை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பில்லாத வீண் முயற்சிகள் என்றே அறுதியிட்டுக் குறிப்பிடுகிறது.¹ மதத்தாலும் அரசியலாலும் மனித வாழ்வியலுக்குள் ஏற்படுகின்ற மனக் கிலேசத்துக்கான தீர்வுகள் எதனையும் தர இயலாது என்பதே பின்நவீனத்துவம் சுட்டும் கோட்பாடு.¹ இந்த அணுகுமுறை, புலம்பெயர்ந்தோரின் அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்துகையில், ஊடகங்கள் அல்லது அதிகார மையங்கள் வழங்கும் ஒற்றைப்படையான உண்மைச் சித்திரத்தை நம்ப வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற தன்னுணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. ஊடகங்கள் நம்மிடையே மாயைகளையும் தவறான நம்பிக்கையையும் மட்டுமே ஏற்படுத்துகின்றன என்ற விமர்சனப் பார்வை புலம்பெயர் படைப்பாளிகளிடையே காணப்படுகிறது.¹

IV.2. அதிகாரம் / அறிவு: ஃபூக்கோவின் 'உண்மையின் ஆட்சிகள்'

தத்துவ அறிஞரான மிக்கேல் ஃபூக்கோ (Michel Foucault), பின்நவீனத்துவத்தின் கருத்தை அதிகாரம் மற்றும் அறிவின் பின்னணியில் வரையறுக்கிறார். ஞானம் என்பது மெய்ஞ்ஞானம், தெய்வீகம் அல்லது உலகளாவியது அல்ல என்று அவர் குறிப்பிட்டார். மாறாக, அவர் உண்மையைப் பற்றிப் பேசவில்லை, 'உண்மையின் ஆட்சிகள்' (Regimes of Truth) பற்றிப் பேசுகிறார்.¹ அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில், அதிகாரக் கட்டமைப்பால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலைமைகளின் கீழ் 'உண்மைகளாகக் கருதப்படும்' அறிவின் கட்டமைப்புகளே உள்ளன.¹

ஈழப் போரின் பின்னணியில், ஆளும் பேரினவாத அரசோ அல்லது ஆயுதப் போராட்ட இயக்கங்களோ, அவரவர் இலக்குகளை முன்னிறுத்தி, தங்கள் தரப்பு நியாயங்களை 'உண்மையின் ஆட்சிகளாக'க் கட்டமைத்தன. புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் இந்தக் கட்டமைப்புடைய உண்மைகளிலிருந்து விலகி நிற்கின்றனர். தேசிய விடுதலை எனும் பெருங்கதையாடலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழப் போராட்டம், உள்முரண்பாடுகள், மாறிமாறிக் கொன்றொழித்த சண்டைகள், மற்றும் அறமற்ற போர்முறைகள் காரணமாக, அதன் தூய்மையை இழந்து முற்றாகச் சிதைந்த நிலையை அடைந்தது.⁴ இந்தக் காலகட்டத்தை நினைவில் கொண்டு எழுதப்படும் புனைவுகளும் சிறுகதைகளும், தேசியவாதத்தின் மீதான நம்பிக்கையைத் தகர்க்கின்றன. பெருங்கதையாடலின் இந்தத் தோல்வி அல்லது சிதைவின் பின்னரே புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் பின்நவீனத்துவத்தை ஒரு விமர்சனக் கருவியாகவும், தற்காப்புக் கருவியாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆகவே, புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பின்நவீனத்துவப் பண்பு என்பது, தத்துவார்த்தத் தேர்வு மட்டுமன்றி, தேசியவாதப் பெருங்கதையாடலின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாக அமைகிறது.

IV.3. மதம் மற்றும் ஒற்றை அடையாளங்களின் மீதான விமர்சனம்

பின்நவீனத்துவக் கூறுகள் மத அடிப்படைவாதத்தையும் (Fundamentalism), ஒற்றை அடையாளத்தையும், ஒற்றை அதிகாரங்களையும், ஒற்றை அர்த்தங்களையும் கேலி செய்கின்றன.⁵ புலம்பெயர்வு இலக்கியத்தில் இந்தக் கேலிக் கூறை நாம் காண முடியும். மதம் என்னும்

பெருங்கதையாடல் வேறு வேறு வழிமுறைகளின் மூலம் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டிருக்கிறது; அதன்மீதான விமர்சனங்கள் நீர்த்துப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. உலகளவிலும் தேசிய அளவிலும் மத அடிப்படைவாதங்கள் மேலெழும்பும் இச்சூழலில், பின்நவீனத்துவம் அதன் மையமற்ற தன்மையினால், மதம் கட்டமைப்பு செய்கின்ற அடிப்படைவாதத்தையும், நிறுவனமையத்தையும், புனித நம்பிக்கைகளையும் விசாரித்துப் பரவல் செய்கிறது.¹ ஃபூக்கோ மற்றும் ஜாக் டெர்ரிடா போன்ற தத்துவஞானிகளின் பணிகள், அறிவொளியின் வழக்கமான கருத்துக்களைச் சவால் செய்வதன் மூலம், காலனித்துவம், இனவாதம் போன்ற நுண்ணிய சக்தி வடிவங்களை 'காரணம்' என்ற ஐரோப்பிய கருத்தை வடிவமைத்த வழிகள் குறித்து கேள்வி எழுப்பியுள்ளன.⁶

இந்தக் கருத்தியல் நிலைப்பாடு, மதத்தைக் புனிதக் கவிழ்ப்பு செய்வதன் மூலமாகப் புலம்பெயர் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகிறது. எஸ்.வி. வேணுகோபாலனின் கவிதை ஒன்றில், கொரோனா பொதுமுடக்கத்தின்போது, உலகெங்கும் வியாபித்திருந்த இறைவன், தனது பயணங்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு, 'தத்தமது ஆலயங்களுள் கண் பொத்திக்கொண்டு கதவு சார்த்திக் கொண்டுவிட்டன' என்று குறிப்பிடப்படுவது, இந்த மையமற்ற தன்மைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.¹ இது ஓர் இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்வது எனும் வெளிப்படையான புலம்பெயர்வுப் பொருள் மட்டுமில்லாமல், 'இறை எனும் எல்லாம் கடந்த பெருங்கதையாடல்' நிலையை ஆட்டங்காணச் செய்வதாக உள்ளது. இறைவன் தன் இருப்பைச் சுருக்கிக் கொண்டு கோவிலுக்குள் தஞ்சமடைகிற இடம்பெயர்தல் எனும் பண்பு, பின்நவீனத்துவத்தின் புனிதக் கவிழ்ப்பை உள்வாங்குகிறது.¹

V. புலம்பெயர்வு: இருப்பற்ற அலைதலும் அகச் சோகமும்

V.1. கட்டாய இடம்பெயர்வு அகதி யதார்த்தமும்

வாழ்விடம் இழந்து பிறிதோரிடம் செல்கிற பிரிவுச் சூழலைப் போல் மனிதனுக்கு வேதனை தரும் வேறொரு துன்பகரமான சூழ்நிலை ஏதுமில்லை.¹ புலம்பெயர் இலக்கியங்கள், போர் காரணமாகவும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சனை காரணமாகவும் நிகழ்ந்த இந்தக் கட்டாய இடம்பெயர்வின் கொடுங்கனவை நீட்சி செய்கின்றன.¹ இலங்கை போன்ற ஒரு சின்னஞ்சிறிய நாட்டில் இன அழிப்புக்குள்ளாகித் தப்பிப்பிழைக்க வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு, பாஷை அறியாத பிரதேசத்தில் பரிதவிக்கிற பாங்கை இந்தப் படைப்புகள் பறைசாற்றுகின்றன.¹ கிளிக் சில்லர் (Glick Schiller) மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, அரசியல் காரணங்களை முன்வைத்து அமெரிக்காவில் குடியேறிய ஹெயிட்டி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், சொந்தத் தேசத்திற்குத் திரும்பிச் செல்வது குறித்துச் சிந்தித்ததில்லை. அதேபோல, அரசியல் காரணங்களுக்காக நோர்வேயை நோக்கி இடம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களும் நோக்கப்பட வேண்டும் என்று புலம் பெயர் தமிழர்கள் தொடர்பான கற்கையை மேற்கொண்ட பொக்லேர்ட் குறிப்பிடுகிறார்.¹

பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு, "எங்கும் செல்லலாம்; எந்த இடத்திலும் வாழலாம்; இந்தப் பகுதி; இந்த இடம் இதுதான் என்று இல்லாமல் எங்கும், எப்போதும் சென்று வரலாம்" என்கிற ஒரு சுதந்திரப் பெருவழியைத் திறந்து தருவதாகக் கூறுகிறது.¹ ஆனால், இந்தத் தத்துவார்த்தச் சுதந்திரம் அகதிகளின் யதார்த்தத்தில் பெரும் முரண்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. ஏனெனில், அகதிகள் தங்கள் வாழ்விடத்தில்

இருந்து விருப்பத்துடன் நகருவதில்லை; மாறாக, 'கொன்றொழித்து அச்சுறுத்தப்பட்டு இடப்பெயர்ச்சி' செய்யப்படுகிறார்கள்.¹ இதனால், பின்நவீனத்துவம் முன்வைக்கும் தத்துவார்த்தச் சுதந்திரம், புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்வில் 'இழக்கப்பட்ட இருப்பு' என்ற வேதனையாகவே நிலை கொள்கிறது. வாழ்வு சிதைந்த இடம்பெயர்வு இதில் உள்ளடக்கமாகியிருத்தலால், இத்தகைய கவிதைகள் பின்நவீனத்துவம் சார்ந்த கோட்பாடுகளைத் தாங்கியுள்ளன.

V.2. நாடோடும் மனிதனின் நடுக்கும் துயர்நிலைகள்

ஓர் இனக்குழுவின் தனித்துவமிகு துயரப் பிரதேசத்தை வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் போன்ற புலம்பெயர் கவிஞர்களின் கவிதைகள் துள்ளத் துடிக்கப் பதிவு செய்கின்றன.¹ இவருடைய கவிதைகளின் ஒரு பகுதி அகதிப் பயணத்தின் துயரத்தை ஒற்றியெடுத்துச் சொல்வதாக இருக்கும். இந்தக் கவிதைகளில் வாசிக்கும்போதே கருவிழியில் ஒரு துண்டுப் பூகம்பம் புரள்வதை அவதானிக்க முடியும்.¹

இலங்கைத் தமிழர்களின் அகதி வாழ்க்கை, பங்களாதேஷியர்கள் கிழக்கு லண்டனில் மலிவான கூலிகளாகக் குடியேறியதைப் போன்ற பல்வேறு சமூகக் குழுக்களின் அனுபவங்களுக்குப் பொருந்தும்.¹ வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கவிதையில் இடம்பெறும் குடும்பச் சிதைவு பின்நவீனத்துவத்தின் துண்டாடல் (Fragmentation) பண்பை மிக ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது:

“யாழ் நகரில் என் பையன்

கொழும்பில் என் பெண்டாட்டி

வன்னியில் என் தந்தை

தள்ளாத வயதினிலே

தமிழ் நாட்டில் என் அம்மா

சுற்றம் பிராங் பேட்டில்

ஒரு சகோதரியோ பிரான்ஸ் நாட்டில்

நானோவழி தவறி அலாஸ்கா வந்து விட்ட ஒட்டகம் போல்

ஒஸ்லோவில்

என்ன நம் குடும்பங்கள்

காற்றில்

விதிக்குரங்கு கிழித்தெறியும்பஞ்சுத் தலையணையா?”¹

இந்தக் கவிதை, ஒரே குடும்பம் புவியியல் ரீதியாக வெவ்வேறு கண்டங்களில் சிதறுண்டு கிடப்பதையும், மையமற்ற நிலையில் (Decentered) எந்த மூலத்தையும் சாராமல் அலைந்து கொண்டிருப்பதையும் சுட்டுகிறது. மனிதன் ஓர் இடத்தில் இருந்த இன்னொரு இடத்தை நோக்கி நகருகின்ற பொழுது அந்த வாழ்வு தருகின்ற துயரத்தை நடுங்கும் வார்த்தைகளால் பதிவு செய்துள்ளார்.¹ தங்கள் வாழ்விடத்தில் இருந்து இடம்பெயர்த்துத் துரத்தப்படும் இந்த மனிதர்களினுடைய இன அழிப்பும், இடப்பெயர்வும் பின்நவீனத்துவக் கருத்தியலுக்கான வலுவான களமாகிறது. இந்த மனிதர்கள் விளிம்புநிலை மனிதர்களாகவும், பாதுகாப்பற்ற ஓர் அகதி மனோநிலையைக் கொண்டிருக்கின்ற மனிதர்களாகவும் திகழ்வதால், இந்தக் கவிதைகள் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளைத் தாங்கியுள்ளன.

VI. புலம்பெயர் படைப்புகளில் மையமற்ற தன்மையின் வெளிப்பாடுகள்

VI.1. அஃறிணைகளும் விளிம்புநிலைச் சொல்லாடலும்

பின்னவீனத்துவத்தின் மையமற்ற தன்மை, விளிம்புநிலைக்கூறுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலம், தமிழ்நதியின் கவிதைகளில் மனிதர்களின் பிரிவோடு அஃறிணைப் பொருட்களின் மீதான துயரமும் வெளிப்படுகிறது. இழப்பின் வலியையும் பிரிவின் வடுவையும் தமிழ்நதி தன்னுடைய அகமனக் குடுவைக்குள்ளிருந்து எடுத்துத் தந்துள்ளார்.¹

“பூட்டப்பட்ட வீடுகளைச் சுற்றி

பசியோடு அலைந்துகொண்டிருக்கின்றனர்

வளர்ப்புப்பிராணிகள்

...

எந்தப் பெட்டிக்குள் எடுத்துப்போவது

எஞ்சிய மனிதரை

சொற்களற்றுப் புலம்புமிந்த வீட்டை

வேம்பை

அது அள்ளியெறியும் காற்றை

காலுரசுமன் பட்டுப்பூனைக்குட்டிகளை”¹

இந்தக் கவிதையில் மனிதக் கழிவிரக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டு விலங்குகளின் வேதனையும் அனாதைத்தனமும் கவிதைக்குள் உள்ளடக்கித் தரப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு விதத்தில் விளிம்புநிலையில் இருக்கும் விலங்கின் பரிதவிப்பையும் எடுத்துரைப்பதால் பின்னவீனத்துவப் பாங்குகள் உள்ளதாகக் கருதலாம்.¹

பாரம்பரியமான நவீனத்துவ இலக்கியங்களில் மனிதர்களே கருப்பொருளின் மையமாக இருப்பர். ஆனால், இந்தக் கவிதை, மல்லிகை, காற்று, வேம்பு போன்ற அஃறிணைகளுக்காகவும், வளர்ப்பு பூனைக்குட்டியின் பிரிவிற்காகவும் மனம் நடுங்கப் பதிவு செய்கிறது.¹ இந்த அணுகுமுறை, நவீனத்துவ இலக்கியத்தின் மனித மையவாதத்திலிருந்து விலகி, பின்னவீனத்துவத்தின் விளிம்புநிலைக் கூற்றை, மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருட்களுக்கும் விரிவுபடுத்துகிறது. போர் ஏற்படுத்திய அழிவு மனிதர்களை மட்டுமல்லாமல், அந்த நிலத்தின் ஒட்டுமொத்த இருப்பையும், அதன் அங்கங்களாகிய அஃறிணைகளையும் பாதித்தது என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. ‘இருப்பற்று அலையும் துயர்’ என்னும் இந்தக் கவிதையின் தலைப்பே பின்னவீனத்துவத் தன்மை கொண்ட தலைப்பாகும்.¹

VI.2. கவிதைப் பரப்பின் விரிவாக்கம் மற்றும் செழுமை

புலம்பெயர் கவிதைகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வாழ்வாதாரம் தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லக்கூடிய தமிழர்கள் எழுதுகிற கவிதையைக் காட்டிலும், இலங்கையிலிருந்து உயிர்பிழைப்பதற்காகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் எழுதுகிற கவிதைகள் அர்த்தம் மிகுந்ததாகவும், ஆழம் மிகுந்ததாகவும், துயரக் கண்ணீரின் உப்பு கரிப்பு அதிகம் கொண்டதாகவும் திகழ்கின்றது.¹ ஈழத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்

கவிதைகளில் இருக்கக்கூடிய உண்மைத்தன்மையும் அதற்குள் உறைந்து கிடக்கும் வலியும் வேதனையும் மனதைக் கனக்கச் செய்வதாக உள்ளது.¹

தமிழ்க் கவிதையின் பரப்பளவு சங்ககாலத்தில் இருந்து இன்றைய காலம்வரை மிகப் பெரிய நீள அகலங்களைக் கொண்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக, இன்றைக்குத் தமிழர்கள் உலகம் முழுவதும் சென்று பல்வேறு உணர்வுகளுக்கும் வாழ்நிலைச் சூழலுக்கும் ஆளாகின்றார்கள். இத்தகைய மனோநிலையிலிருந்து உருவாகின்ற புலம்பெயர் கவிதைகள், தமிழுக்கு ஒரு புதிய களத்தையும், செறிவான நறுமணத்தையும் தருவதாக அமைந்துள்ளன. புலம்பெயர் கவிஞர்கள் மற்றும் அந்த மனிதர்களை ஒரு விளிம்புநிலைவாசிகளாக நாம் கொள்வதன் மூலமாக, இந்தக் கவிதைகளில் பின்நவீனத்துவத்தின் தன்மைகள் ஆழமாகப் படிந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.¹

VII. புனைகதைகளில் பின்நவீனத்துவ வடிவச் சோதனைகளும் அரசியல் எள்ளலும்

புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள், தாயக நினைவுகள், யுத்த அவலங்கள், புலம்பெயர் நாட்டின் புதிய கலாச்சாரப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள், மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகியவற்றைத் தங்கள் படைப்புகளின் கருப்பொருளாக அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.² புனைகதைப் படைப்புகளில், குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத்தில் பின்நவீனத்துவத்தின் வடிவச் சோதனைகளும், மைய மறுப்புகளும் கூர்மையாக வெளிப்படுகின்றன.

VII.1. பிறழ்வு வரிசைக் கதைசொல்லலும் துண்டாடலும்

நவீனத்துவ நாவல் என்பது கதையை வரிசைமுறைப்படி கூறுவதாக இருந்தது. பின்நவீனத்துவ நாவல், இந்தக் கதை கூறும் வகைமையினைத் தகர்த்து, பிறழ்வு வரிசையில் கதை கூறுவதைத் தெரிவு செய்கிறது.⁸

தமிழில் ஓரளவிற்குப் பின்நவீனத்துவ நாவல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாரு நிவேதிதாவின் '0' டிகிரி, பேன்சி பனியன் போன்ற படைப்புகளும், பிரேம் குமார் எழுதிய 'சொல் என்றொரு சொல்' (புராண மரபுகளைப் புதுப்புது முறையில் கூறுதல்), யுவன் சந்திரசேகரின் 'பகடை ஆட்டம்' (காலவரிசை அற்ற, கற்பனைத் தேசத்தின் வரலாறு), மற்றும் எம்.ஜி. சுரேஷின் '37C' (வன்முறையின் குறியீடு, தொடக்கமும் முடிவும் ஒன்றுபோல அமைதல்) ஆகியவைPN உத்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றன.⁸ இந்த வடிவச் சோதனைகள், புலம்பெயர்ந்த வாழ்வின் துண்டாடப்பட்ட யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்க உதவுகின்றன.

புலம்பெயர் புனைவுகளில், போர்க்காலப் பேச்சுகளை உள்ளடக்கிய புனைவுகள் என்பவை அடிப்படையில் அரசியல் சொல்லாடல்களை முன்வைக்கின்றன.⁴ இத்தகைய எழுத்துக்கள், நடந்த நிகழ்வுகளை வரலாற்றின் பகுதிகளாகக் காட்ட நினைத்தாலும், அரசியல் விமர்சனம் அல்லது தனது இருப்புக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்ற அச்சம் காரணமாக, எழுத்தாளர்கள் எழுத்து முறைமைசார்ந்த உத்திகளுக்குள் நுழைந்துகொள்வார்கள்.⁴ உண்மை நிகழ்வின் சாயல் சிறிதும் வெளிப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அவர்கள் முழுவதும் புனைவாக எழுதுவார்கள். இதற்கு உதாரணமாக, மனிதர்களின் உலகத்தை விலங்குகளின் உலகமாக மாற்றிக் காட்டுதல் போன்ற குறியீட்டுப் புனைவின் வழி அரசியல் விமர்சனத்தை முன்னெடுக்க முடியும்.⁴

VII.2. அதிகார மையங்களின் மீதான எள்ளல்

புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள் எந்தவித அச்சுறுத்தல்களும் இல்லாமல், பாசங்கற்ற முறையில் பூரண சுதந்திரத்துடன் தமது படைப்புக்களைக் கொண்டு வர முடிகிறது.² இந்தச் சுதந்திரம், தாயகத்தில் புனிதமாகக் கருதப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் மற்றும் அதிகார மையங்களின் மீதான விமர்சனத்தை, பின்நவீனத்துவத்தின் எள்ளல் தொனியுடன் முன்வைக்க வழிவகுக்கிறது.

ஷோபாசக்தியின் 'கொரில்லா' போன்ற நாவல்கள் ஈழப் போராட்டம் மற்றும் அதன் அரசியல் குறித்து எள்ளல் நிறைந்த கதைக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன.⁹ இயக்கங்களின் ஒழுக்க நடைமுறைகள் மற்றும் அதிகாரப் பிரயோகம் ஆகியவை கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, முதற்தாக்குதலுக்கு செல்லும் நேரம் பதற்றத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு கள்ளக் குடித்துவிட்டு வந்த கலைச்செல்வனுக்கு நேசகுமாரன் தண்டனை கொடுக்கும் பகுதி, அதிகார மையத்தின் புனிதத்தை உடைக்கிறது.⁹ இத்தகைய எள்ளல், இயக்கங்கள் தொடர்பான சித்தாந்தத் தோல்வியையும், உள்முரண்பாடுகளையும் விமர்சிக்கிறது. நடந்து முடிந்த நிகழ்வுகளின் மீதான தன் பார்வையை – தனது நிலைபாட்டை – தனது விமரிசனத்தை வைப்பதின் மூலமாகப் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் அரசியல் நிலைபாட்டை உருவாக்க முடியும்.⁴ ஆனால், இந்த விமர்சனத்தின் காரணமாக அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களால் தண்டிக்கப்படும் வாய்ப்புண்டு என்பதால், உண்மை நிகழ்வின் சாயல் வெளிப்படாத வண்ணம், முழுவதும் புனைவாகவோ அல்லது குறியீட்டு உத்திகளைக் கையாள்வதன் மூலமாகவோ எழுதுகின்றனர்.⁴

VII.3. மொழியின் மீதான சோதனை முயற்சிகள்

சில பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில், மொழியின் மீதான தீவிர சோதனைகள் நடைபெறுகின்றன. உதாரணமாக, கோணங்கியின் நாவல்களில் உள்ள செயற்கையான மொழிநடையும், அளவுக்கதிகமான தொன்மங்களின் வழியே கதைக்குள் பயணிக்கும் உத்தியும் வாசகனுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. 'எழுத்து என்பது மொழி விளையாட்டுத்தான்' என்ற பின்நவீனத்துவ நிலையின் வெளிப்பாடாக, இழந்தது குறித்த ஏக்கத்துடன் நிகண்டுகள், பேரகராதிகள், செவ்விலக்கியம் போன்றவற்றால் அளவுக்கதிகமான நீண்ட வாக்கியங்களுடன் சொல்லவருவது, குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது.¹⁰ இந்த உத்தி, அர்த்தச் சிதைவையும், பிரதியின் மீதான மைய நீக்கத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டு, பிரதியைக் குறித்த வழக்கமான அணுகுமுறைகளைச் சவால் செய்கிறது. பின்வரும் அட்டவணை, பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டின் மையக் கூறுகள் எவ்வாறு புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்புகளில் வெளிப்படுகின்றன என்பதைத் தொகுத்துரைக்கிறது:

Table 1: பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு – புலம்பெயர் இலக்கியப் பிரதிகள் ஒப்பீடு

பின்நவீனத்துவக் கூறு	கோட்பாட்டு விளக்கம்	புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் வெளிப்பாடு	எடுத்துக்காட்டுப் படைப்பு	ஆய்வு விளைவு
பெருங்கதையாடல் மறுப்பு	அரசியல், மதம் போன்ற	தேசியவாதம், ஆயுதப் போராட்டச் சித்தாந்தம்,	ஷோபாசக்தி (கொரில்லா),	புனிதக் கவிழ்ப்பின் மூலம்

பின்னவீனத்துவக் கூறு	கோட்பாட்டு விளக்கம்	புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் வெளிப்பாடு	எடுத்துக்காட்டுப் படைப்பு	ஆய்வு விளைவு
	ஒற்றை உண்மை அமைப்புகளின் தோல்வி மற்றும் விசாரணை. ¹	நிறுவன மதம் ஆகியவற்றின் மீதான விமர்சனம் மற்றும் எள்ளல். ⁴	எஸ்.வி. வேணுகோபாலன் கவிதை.	சித்தாந்தத் தோல்வியைப் பதிவு செய்தல்.
மையமின்மை/விளிம்புநிலை	அதிகார மையம் தகர்க்கப்பட்டு, விளிம்பில் இருப்போருக்குக் குரல் கொடுத்தல்; சுய-மழிதல். ¹	அகதி வாழ்வின் துயரம், குடும்பச் சிதறல், விலங்குகள் மற்றும் அஃறிணைப் பொருட்களின் துயரம் விளிம்புநிலையாக்கப்பட்டல்.	வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் கவிதை, தமிழ்நதி கவிதை. ¹	புலம்பெயர்ந்தோரின் இருப்பு, PN தத்துவத்தின் பிரதான கருப்பொருளாகிறது.
துண்டாதல் (Fragmentation)	காலம், வெளி, மற்றும் அடையாளத்தின் ஒருமை உடைதல்; உலகின் துண்டு துண்டான தன்மை. ¹	புவியியல் ரீதியாகக் குடும்பங்கள் சிதறுதல்; கதைகள் பிறழ்வு வரிசையில் சொல்லப்படுதல். ⁸	வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் கவிதை, யுவன் சந்திரசேகர் நாவல்.	கட்டாய இடம்பெயர்வு, பிரதியின் வடிவத்தை சிதைக்கிறது.
சுயம்-விழிப்புணர்வு / பிரதிக்குள்ளான பாத்திரம்	எழுத்தாளர் தன்னைத் தானே விமர்சிக்கும் போக்கு (Auto-fiction),	உண்மை நிகழ்வை மறைக்க உத்திகையாள்தல்; கதைகூறும் முறையைச் சவால் செய்தல்.	கோணங்கி நாவல்கள், ஷோபாசக்தி (ம்குறித்து...).	கலைச் சுதந்திரம் மற்றும் அரசியல் தற்காப்பு உத்தி.

பின்நவீனத்துவக் கூறு	கோட்பாட்டு விளக்கம்	புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் வெளிப்பாடு	எடுத்துக்காட்டுப் படைப்பு	ஆய்வு விளைவு
	எழுத்து உத்திகளைக் குறிப்பால் உணர்த்துதல். 9			

VIII. ஆய்வு நிறைவுரை (Conclusion)

இந்த ஆய்வு, புலம்பெயர் இலக்கியப் புனைவுகளில் பின்நவீனத்துவத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளான பெருங்கதையாடல் மறுப்பு, மையமற்ற தன்மை, துண்டாடல் மற்றும் விளிம்புநிலைச் சொல்லாடல்கள் ஆகியவை எவ்வாறு தவிர்க்க முடியாத அம்சங்களாகப் பதிந்துள்ளன என்பதை நிறுவ முயன்றது. ஈழத் தமிழர்களின் புலம்பெயர் இலக்கியமானது, உயிர் பிழைப்பதற்காக ஏற்பட்ட கட்டாய இடம்பெயர்வின் வலியையும், வேதனையையும் கொண்டிருப்பதனால், அதன் அடர்த்தி, மற்ற புலம்பெயர்வாளர்கள் எழுதிய கவிதைகளைக் காட்டிலும் மனதைக் கனக்கச் செய்வதாக உள்ளது.¹

போர், இன அழிப்பு மற்றும் இடப்பெயர்வு ஆகியவற்றால் சிதைக்கப்பட்ட வாழ்வை, நவீனத்துவத்தின் நேர்க்கோட்டுக் கதைசொல்லல் அல்லது ஒற்றைத் தேசியவாதக் கண்ணோட்டத்தால் முழுமையாகப் பதிவு செய்ய முடியாது. தேசியவாதத்தின் மீதான நம்பிக்கை முற்றாகச் சிதைந்த சூழலில், புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளுக்கு, பெருங்கதையாடல்கள் உடைந்து, விளிம்புநிலைக் கூறுகள் எழுந்து நிற்கும் பின்நவீனத்துவமே, அதன் சிக்கலான, பல அடுக்குகளைக் கொண்ட யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கச் சரியான கருவியாக அமைகிறது. இது, குடும்ப உறுப்பினர்கள் உலகம் முழுவதும் சிதறுண்டிருக்கும் துயரார்ந்த உண்மை முதல், வளர்ப்புப் பிராணிகள் மற்றும் அஃறிணைகளின் பிரிவின் வலியைப் பதிவு செய்வது வரை, மனித மையமற்ற ஒரு புதிய அழகியலைத் தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளது.

புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் இந்த இலக்கியப் பங்களிப்பு, நவீனத் தமிழிலக்கியம் என்பது சிறுபான்மையினரான ஒரு சில குழுவினருக்கு மட்டும் உரியது என்னும் கருத்தியலை மாற்றியிருக்கிறது.¹⁰ எனவே, புலம்பெயர் இலக்கியம் மற்றும் அதன் பின்நவீனத்துவக் கூறுகள், எதிர்கால ஆய்வுகளில், 'தேசிய' இலக்கியம் அல்லது 'தாயக' இலக்கியத்தின் மீதான வரையறையை எவ்வாறு மீள்வரையறை செய்கின்றன என்பது குறித்த விரிவான ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளுக்கு உந்துதலாக அமைகின்றன.

IX. உதவிய நூல்கள் (Works Cited) – MLA 9th பதிப்பு தமிழ் வடிவம்

உதவிய நூல்கள் (Works Cited) பட்டியல் தனிப் பக்கத்தில், மையத்தில் 'உதவிய நூல்கள்' என்ற தலைப்புடன், இரட்டை இடைவெளியில் அமைய வேண்டும். முதலாவது வரி இடதுபுற விளிம்பில்

ஆரம்பித்து, இரண்டாவது மற்றும் அடுத்தடுத்த வரிகள் அரை அங்குலம் உள்ளே தள்ளி (தொங்கும் பத்தியாக) இருக்க வேண்டும்.¹¹

உதவிய நூல்கள்

1. இரவி, முனைவர். "புலம்பெயர் இலக்கியப் புனைவுகளில் தென்படும் பின்நவீனத்துவப் புலப்பாடுகள்." எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம், n.d.
2. குணேஸ்வரன், சு. "ஷோபாசக்தியின் நாவல்கள் 'கொரில்லா, ம் குறித்து...'" கத்தியால்கள், 2013, <http://kathiyaalkal.blogspot.com/2013/11/blog-post.html>.
3. ஜெயபாலன், வ.ஐ.சு. "ஒஸ்லோவில் என்ன நம் குடும்பங்கள்காற்றில்." இனியொரு, n.d., <https://inioru.com/>.
4. டெய்லர் & ஃபிரான்சிஸ். "Transnational Lives and National Identities: The Identity Politics of Haitian Immigrants 1." ரவுட்லெட்ஜ், 1998, <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781351301244-5>.
5. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம். "தமிழ் புலம்பெயர் நாவல்கள் பின்நவீனத்துவம்." தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், 26 செப். 2017, <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p203-p2032-html-p2032617-30109>.
6. தமிழ்நதி. "இருப்பற்று அலையும் துயர்." தின்னைக் குழுமம், n.d., <https://old.thinnai.com/>.
7. பகீரதன், ப. "தமிழ் புலம்பெயர் வரலாறு அரசியல் சமூக காரணிகள்." கீற்று, 24 ஜூலை 2021, <https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jul21/42382-2021-07-24-10-06-38>.
8. பொக்லேர்ட். "மதம் குறித்த அணுகுமுறைகளில் மாற்றம்." கீற்று, n.d., <https://keetru.com/index.php/2014-03-08-04-35-27/2014-03-08-12-18-14/3621-2010-02-16-10-40-12>.
9. ராமசாமி, சு. "பின்நவீனத்துவமும் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களும்." ராமசாமி எழுத்துக்கள், 24 ஜூலை 2021, https://ramasamywritings.blogspot.com/2021/07/blog-post_24.html.
10. ஷில்லர், நினா ஜினிக், மற்றும் பலர். "Georges woke up laughing: Long-distance nationalism and the search for home." டியூக் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ், 2001, <https://scholar.google.com/citations?user=jV482f0AAAAJ>.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.